

Όλες οι φανταστικές αναφορές στο «Κατά Μάρκον» ευαγγέλιο

Το ευαγγέλιο με την ονομασία *Κατά Μάρκον*, δεν γράφηκε από κανέναν ευαγγελιστή Μάρκο, είναι ανώνυμο και πλαστογραφημένο στο όνομα του Μάρκου θεωρούμενου ακολούθου του Πέτρου, γράφηκε μετά το 70 κ.χ. μακριά από την Ιουδαία και αγνοεί την γεωγραφία της και αρκετά από τα έθιμά της. Είναι όμως το πρώτο και βασικό Ευαγγέλιο, το οποίο όλα τα υπόλοιπα αντέγραψαν, διόρθωσαν ή και διέστρεψαν. Είναι και το πρώτο κείμενο που προσπαθεί να ιστορήσει τον Ιησού που πρωτοβλέπουμε στις Επιστολές του Παύλου, στις οποίες η ιστορικότητά του είναι θολή όπως έχουμε δει. Μάλιστα θεωρείται το λιγότερο φανταστικό και πιο πραγματιστικό ευαγγέλιο και θα δούμε αν αυτό ισχύει και σε τι βαθμό.

Έτσι, είναι σημαντική η μελέτη του όπως έχουμε δει και στη δημοσίευση για τον Σιναϊτικό Κώδικα, στον οποίο έχουμε την πιο παλιά και πλήρη μορφή που υπάρχει, στο να καταλάβουμε πως ξεκίνησε ο Χριστιανισμός.

Το παρακάτω κείμενο είναι μετάφραση του αντίστοιχου κειμένου του Richard Carrier με τίτλο: *All the Fantastical Things in the Gospel according to Mark* 30/7/2024 με ελάχιστες τροποποιήσεις.

Τα σχόλιά μου σε αγκύλες .

Περιεχόμενα

Εισαγωγή

Αναλυτικό πλαίσιο

Κεφάλαιο 1

Κεφάλαιο 2

Κεφάλαιο 3

Κεφάλαιο 4

Κεφάλαιο 5

Κεφάλαιο 6

Κεφάλαιο 7
Κεφάλαιο 8
Κεφάλαιο 9
Κεφάλαιο 10
Κεφάλαιο 11
Κεφάλαιο 12
Κεφάλαιο 13
Κεφάλαιο 14
Κεφάλαιο 15
Κεφάλαιο 16

Εισαγωγή

Έχω παρατηρήσει συχνά ότι ακόμη και στο πρώτο Ευαγγέλιο που γνωρίζουμε (αυτό που τελικά αποδόθηκε σε κάποιον Μάρκο), παρόλο που συχνά περιγράφεται ως η λιγότερο φανταστική ή η πιο κοσμική αφήγηση του Ιησού, είναι στην πραγματικότητα ένα απίστευτα φανταστικό κείμενο και δεν πλησιάζει καν στο να μοιάζει με τις πραγματικές ιστορίες και βιογραφίες της εποχής, που είναι στην πραγματικότητα εγκόσμιες και κυρίως στερούνται του φανταστικού. Το συζητώ γενικά με συγκριτικά παραδείγματα στο κεφάλαιο 7 του βιβλίου μου *Not the Impossible Faith* και συγκεκριμένα με παραδείγματα από το *Κατά Μάρκον* στα κεφάλαια 3 και 6 στο βιβλίο *Ιησούς από το Διάστημα* [μεταφρασμένο στα Ελληνικά] (και σε διάφορα άλλα μέρη). Σήμερα όμως θέλω να φτιάξω μια πλήρη λίστα. Σε ένα άρθρο βιβλίου ή περιοδικού θα έπιανε μεγάλο χώρο. Αλλά κανένα τέτοιο όριο δεν χρειάζεται να υπάρχει εδώ.

Αναλυτικό πλαίσιο

Θα πρέπει πρώτα να σημειωθεί ότι στην αρχαιότητα δεν υπήρχε σαφής οριοθέτηση μεταξύ του φυσικού και του υπερφυσικού [δείτε και εδώ]. Το θέμα συζητήθηκε στο παρελθόν, αλλά χωρίς τη σύγχρονη επιστήμη και την παγκόσμια εμπειρία, η ικανότητα να χαράσσονται οποιεσδήποτε γραμμές ανάμεσα στο πραγματικό και φανταστικό, ήταν αρκετά περιορισμένη -και σχεδόν εξ ολοκλήρου απορρίφθηκε από τους πιστούς στο υπερφυσικό, οι οποίοι αποδέχονταν τις μυθικές

ή τις ιστορίες θαυμάτων, ως εξίσου εύλογα ιστορικές με τις εγκόσμιες (βλ. Η Βιβλική Κυριολεξία των Πρώτων Χριστιανών και ο Χριστιανισμός είναι μια Θεωρία Συνωμοσίας), ακριβώς επειδή πίστευαν ότι η λειτουργία του θείου και του μαγικού στον κόσμο ήταν ρουτίνα —ακόμη και «φυσική». Επιπλέον, ακόμη και τώρα, με τις οριοθετήσεις μας διαθέσιμες (βλ. Νατουραλισμός δεν είναι αξίωμα των επιστημών αλλά συμπέρασμα αυτών και το επιχείρημα από την καθορισμένη πολυπλοκότητα ενάντια στον υπερφυσικό, καθώς και, για το παράδειγμα, Το θαύμα της βροχής του Μάρκου Αυρήλιου: Μελέτη περίπτωσης στο Christian Lies and Theism & Atheism: Miracles) [για το θαύμα αυτό δέστε και εδώ], μπορούμε επίσης να διακρίνουμε τη διαφορά μεταξύ του αληθοφανούς και του φανταστικού, ακόμη και εντός του πεδίου αυτού που είναι πλέον γνωστό ότι είναι φυσικά εφικτό (βλ., για παράδειγμα, Επιστημοποιημένη Ευπιστία ως σύγχρονη χριστιανική μεθοδολογία).

Με άλλα λόγια, το πραγματικό ζήτημα δεν είναι η καταγραφή κάθε «υπερφυσικού» γεγονότος στην αφήγηση του *Κατά Μάρκον* -κάτι που θα ήταν αναχρονιστικό επειδή η σύγχρονη κατηγοριοποίησή μας για το τι θεωρείται «υπερφυσικό» δεν υπήρχε τότε και δεν θα αποτύπωνε το σύνολο του φανταστικού και άρα προφανώς μυθικού. Πράγματι, πολλά από τα γεγονότα του *Κατά Μάρκον* που θα αναγνωρίζαμε εύκολα ως μυθοπλασία λόγω της παντελούς έλλειψης ρεαλισμού τους είναι τεχνικά ακόμα «πιθανά», στο βαθμό που δεν θα παραβίαζαν νόμους της φυσικής, αλλά εξακολουθούν να είναι εξαιρετικά απίθανα – επομένως παραμένουν εξαιρετικές αξιώσεις (που απαιτούν επομένως έκτακτα, και όχι κοσμικά, αποδεικτικά στοιχεία). Για παράδειγμα, μπορείτε να δώσετε μια νατουραλιστική εξήγηση για τις Δέκα Πληγές της Αιγύπτου, αλλά η πιθανότητα να συνέβη ποτέ αυτό που μόλις περιγράψατε είναι αστρονομικά μικρή — σε σημείο να είναι *de facto* αδύνατη. Θα μπορούσαμε να το ονομάσουμε αυτό «στατιστικά αδύνατο», όπως για παράδειγμα είναι η συνηθισμένη αλληλουχία γεγονότων που υπάρχει σχεδόν σε οποιαδήποτε ταινία δράσης μεγάλου προϋπολογισμού ή κωμωδίας, ή θρίλερ, που ανατρέπει την πλοκή. (Σχετικά με τα είδη της αδυναμίας, βλέπε συζήτηση στη μελέτη μου για τη Βιολογία και τη Φιλοσοφία, όπου το «στατιστικά αδύνατον» χρησιμοποιείται από τους δημιουργιστές για να «διαψεύσει» τη φυσική βιογένεση, επομένως γνωρίζουμε ότι κατανοούν καλά αυτό το είδος αδυναμίας όταν τους ταιριάζει.)

Ωστόσο, δεν θα μετρήσω εδώ απλά λάθη ή αναχρονισμούς. Για παράδειγμα, ο τρόπος που το Ευαγγέλιο του *Κατά Μάρκον* απεικονίζει τους Φαρισαίους, δεν έχει νόημα στο πραγματικό πλαίσιο που γνωρίζουμε, αν λάβουμε επιπλέον υπόψη μας,

ότι το σωζόμενο κείμενο του δεν έχει σχέση επίσης και με την τοπική γεωγραφία. Θα υπολογίσω εδώ μόνο τα πραγματικά φανταστικά -πράγματα που απλά δεν θα συνέβαιναν πιθανότατα με μια καθολική έννοια, όπως αψηφούν (ακόμα κι αν δεν παραβιάζουν αυστηρά) τη φυσική ή την ανθρώπινη ψυχολογία. Έχω σημειώσει από καιρό ότι με αυτό το πρότυπο, υπάρχει τουλάχιστον ένα αδύνατο γεγονός που αφηγείται σε κάθε κεφάλαιο του “Μάρκου”. Στην πραγματικότητα, στο μέτρημα είναι πολύ περισσότερο από ένα όπως θα δούμε. Επομένως, το *Κατά Μάρκον* είναι πολύ πιο μυθολογικό στη σύνθεση του από οποιαδήποτε γνήσια ιστορία ή βιογραφία της εποχής. Και μοιάζει μόνο με αρχαία μυθοπλασία και μυθολογία από αυτή την άποψη. Και όμως το *Κατά Μάρκον* είναι η πρώτη αφήγηση ενός ιστορικού Ιησού και η βασική (και η μόνο πραγματικά γνωστή) πηγή για κάθε άλλο επόμενο κείμενο. Τέτοια άγρια μυθοπλασία σπάνια γράφτηκε για ιστορικά πρόσωπα, αλλά όχι συνήθως.

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν:

Κεφάλαιο 1

1. Ο Ιησούς είναι ο προφητευμένος εκλεκτός ενός άρχοντα του Σύμπαντος όπως θεωρείται αυτός στην περιοχή του Λεβάντε (1:1-3).
2. Ο ουρανός σκίζεται και κάτι σαν μαγικό πουλί πετάγεται για να ζήσει μέσα στο σώμα του Ιησού (1:10).
3. Η φωνή του Θεού αντηχεί από τον ουρανό δηλώνοντας τον Ιησού αγαπημένο γιο του (1:11).
4. Το μαγικό πουλί μέσα στον Ιησού του λέει να πάει σε μια σαμανική αναζήτηση (1:12).
5. Ο Ιησούς κάνει παρέα με άγρια ζώα και έναν αθάνατο σκοτεινό άρχοντα που ονομάζεται «Ο Σατανάς» για περισσότερο από ένα μήνα (1:13).
6. Κατά τη διάρκεια του οποίου, διαστημικά πλάσματα γνωστά ως «Οι Αγγελιοφόροι» πετούν προς τα κάτω για να καλύψουν τις ανάγκες του Ιησού (1:13).
7. Ο Ιησούς πλησιάζει ορισμένους εντελώς ξένους και τους ζητά να αφήσουν τις οικογένειες και τις δουλειές τους και να φύγουν και να τον υπηρετήσουν—και το κάνουν αμέσως, χωρίς καμία πειστική λογική, ή ακόμη και περιγραφή του τι θα κηρύξουν ή γιατί πρέπει να πιστέψουν σε αυτόν ή στο μήνυμά του (1:16-18).
8. Στην πραγματικότητα, κυριολεκτικά απλώς ρίχνουν τα δίχτυα τους στη

θάλασσα και εγκαταλείπουν τα σκάφη και τον εξοπλισμό τους εκεί (1:18).

9. Ο Ιησούς το κάνει για δεύτερη φορά! (1:19) Αν και αυτή τη φορά, αυτοί που εγκατέλειψαν τις οικογένειές τους για να τον ακολουθήσουν, αφήνουν τον εξοπλισμό τους στον μπαμπά τους και μερικούς κολλητούς (1:20). Οι πρώτοι δεν το έκαναν καν αυτό.

10. Ο Ιησούς εκπλήσσει εξαιρετικά τους πάντες σε μια συναγωγή με τη διδασκαλία του, υπερβαίνοντας (μας λένε) ακόμη και τους μεγαλύτερους λογίους της εποχής (1:21-22)—αλλά δεν μας λένε τίποτα για το τι δίδαξε ή για το πώς ήταν εξαιρετικό ή το τι θεωρούσε κανείς ιδιαίτερο σε αυτό.

11. Ενώπιον πολλών μαρτύρων, ένα εξωγήινο ον μιλά στον Ιησού, χρησιμοποιώντας ένα ανθρώπινο σώμα που ζει μέσα του και το ελέγχει (1:23-24), ανακηρύσσοντάς τον ως έναν μαγικό εξορκιστή εξουσιοδοτημένο από τον Θεό.

12. Ο Ιησούς διώχνει με μαγικό τρόπο αυτόν τον εξωγήινο με μια εντολή του (1:25-26) και στη συνέχεια, αυτό το ον, ουρλιάζει δυνατά αφού εγκαταλείψει το σώμα που ήλεγχε—με αποτέλεσμα να μην χρησιμοποιεί πλέον το ανθρώπινο σώμα ως επιστόμιό του, η εξωγήινη οντότητα πλέον μιλάει με τη δική της υπερφυσική φωνή.

13. Οι μάρτυρες θαυμάζουν όλο αυτό το μεμονωμένο περιστατικό, και ο Ιησούς γίνεται κατά κάποιο τρόπο διάσημος για αυτό το ένα μόνο γεγονός σε ολόκληρη την περιοχή της Γαλιλαίας (1:27-28), παρόλο που οι εβραϊκοί εξορκισμοί φερόντουσαν να ήσαν κοινές παραστάσεις της εποχής.

14. Ο Ιησούς θεραπεύει με μαγικό τρόπο μια γυναίκα από τη γρίπη (1:29-31).

15. Ο Ιησούς θεραπεύει με μαγικό τρόπο πολλούς από διάφορες μη ειδικές ασθένειες ή από την κατοχή τους από εξωγήινα όντα (1:32-34).

16. Μαθαίνουμε ότι ο Ιησούς μπορεί να ελέγξει τηλεπαθητικά τις φωνές των πολλών εξωγήινων όντων που διατάζει να βγουν από τα ανθρώπινα σώματα (1:34), αν και προφανώς ξέχασε να ελέγξει εκείνο το πρώτο.

17. Ο Ιησούς συνεχίζει να νικάει με μαγικό τρόπο τα εξωγήινα όντα (1:39).

18. Με ένα απλό άγγιγμα ο Ιησούς θεραπεύει αμέσως έναν άνθρωπο από μια μυθοβιβλική ασθένεια του δέρματος (1:40-42). Ο Ιησούς δείχνει επίσης ανεξήγητα ενοχλημένος από αυτόν τον άρρωστο μετανοητή.

19. Ο Ιησούς ανεξήγητα επιμένει έντονα (έμβριμηςάμενος) ότι αυτός ο ένας (και μόνο αυτός) ασθενής του δεν θα μιλήσει σε κανέναν γι' αυτό που του συνέβη, δηλαδή μια αρχαία μαγική τελετουργία (1:43-44). και αντ' αυτού, ο τύπος το διαλαλεί αυτό ανεξήγητα σε όλους (1:45).

20. Ο Ιησούς γίνεται έτσι τόσο διάσημος και επιτυχημένος μάγος που δεν μπορεί πια να μπει ούτε σε μια πόλη και πρέπει να κρυφτεί από τους ανθρώπους στην

έρημο, αλλά ανεξήγητα ακόμη και αυτό δεν λειτουργεί, και ούτως ή άλλως δέχεται συνεχή όχληση από πλήθη ανθρώπων (1:45).

Αυτά είναι τουλάχιστον 20 φανταστικά πράγματα μόνο στο κεφάλαιο 1. Από τους 45 στίχους, αυτός είναι ένας ρυθμός ενός φανταστικού πράγματος κάθε 2 στίχους. Είναι το πιο φανταστικό κεφάλαιο του Κατά Μάρκον.

Κεφάλαιο 2

1. Ο Ιησούς είναι τόσο περιορισμένος από τον συνωστισμό του κόσμου σε μια πόλη, που μερικοί τύποι πρέπει να σκαρφαλώσουν και να καταστρέψουν ένα σπίτι, καταστρέφοντας τη στέγη του σπιτιού στο οποίο μιλάει ο Ιησούς και να κατεβάσουν ένα θύμα παράλυσης μαζί με το κρεβάτι του, τον οποίο ο Ιησούς θεραπεύει μαγικά με μια απλή εντολή (2:1-5, 11-12), που μας λένε ότι κανείς δεν είχε δει ποτέ πριν, παρά το γεγονός ότι οι ψυχοσωματικές θεραπευτικές πράξεις ήταν τότε συνηθισμένες. (Επίσης, ποτέ δεν περνάει από το μυαλό κανένας, απλώς να αφήσει τον τύπο να μπει ή να τον παρασύρει το κοινό. Και ποτέ δεν περνάει από το μυαλό του Ιησού να βγει έξω κοντά του ή να πει στο κοινό του να τον αφήσει μέσα. Και κανείς δεν ενδιαφέρεται για το ζημιά στην οροφή [ή το πως έφυγε κανονικά σε σχέση με την ακανόνιστη του είσοδο] Υπάρχουν απλώς πολλά περίεργα πράγματα που πρέπει να εξηγηθούν εδώ.)

2. Ο Ιησούς διαβάζει μαγικά τα μυαλά όλης της ελίτ της πόλης (2:6-10).

3. Ο Ιησούς κάνει ξανά το ξόρκι της στιγμιαίας «κλήσης ατόμου» και ένας τύπος εγκαταλείπει τη δουλειά του αμέσως, στη μέση της βάρδιας του και χωρίς περιγραφόμενο λόγο (2:13-24).

Αυτά είναι 3 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 2. Από τους 28 στίχους, αυτός είναι ένας ρυθμός σχεδόν ενός φανταστικού πράγματος κάθε 9 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 23/73 ή σχεδόν 1 φανταστικό πράγμα κάθε 3 στίχους.

Το μεγαλύτερο μέρος αυτού του κεφαλαίου καταλαμβάνεται επίσης με μύθους (chreiae) που προφανώς προορίζονται να διδάξουν τις αρχές της χριστιανικής αποστολής, όπως ο ευαγγελισμός των αμαρτωλών, και χριστιανικά δόγματα για τη νηστεία και το Σάββατο, χρησιμοποιώντας αφηγήσεις που ακούγονται εύλογες. Έτσι, αν και αυτά δεν είναι φανταστικά, εξακολουθούν να είναι ξεκάθαρα μυθικά.

Κεφάλαιο 3

1. Ο Ιησούς με μαγικό τρόπο θεραπεύει ένα χέρι με μια εντολή (3:1-5).
2. Ο αφηγητής γνωρίζει ως δια μαγείας ότι τότε είναι που η ελίτ άρχισε να καταστρώνει την στρατηγική της για το “πώς να σκοτώσει” τον Ιησού, και μάλιστα για τον περίεργο λόγο ότι διέταξε μια θεραπεία το Σάββατο (ο συγγραφέας θα ξεχάσει σύντομα αυτό το κίνητρο και θα του καταλογίσει άλλο αργότερα), όμως ανεξήγητα δεν τον συλλαμβάνουν απλώς και δεν τον δικάζουν για το έγκλημα, αν ήταν τέτοιο (δεν ήταν), ούτε καν μπορούν να σκεφτούν έναν λόγο για να τον σκοτώσουν (το εδάφιο λέει ότι συσκέφθηκαν για το πώς θα μπορούσαν να τον σκοτώσουν- όχι ότι θα έπρεπε να τον σκοτώσουν γι’ αυτό ή για κάποιο συγκεκριμένο πράγμα). (Οι Ηρωδιανοί αναφέρονται τώρα επίσης ως συνωμότες, αλλά δεν έχουν ποτέ πριν παρουσιαστεί ως χαρακτήρες, και παρά τις μαγικές γνώσεις του αφηγητή, το κίνητρό τους δεν εξηγείται ποτέ. Τέλος δεν θα ξανακούσουμε ποτέ για τη συμμετοχή τους σε αυτή τη συνωμοσία).
3. Ο Ιησούς νικά με μαγικό τρόπο ακόμα περισσότερους διαστημικούς εξωγήινους (3:11-12).
4. Ο Ιησούς δίνει αυτή τη δύναμη σε δώδεκα μαθητές (3:13-15).

Αυτά είναι 4 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 3. Στους 35 στίχους αυτούς, ο ρυθμός εμφάνισης είναι: ένα φανταστικό για κάθε 11 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 26/108 ή 1 φανταστικό πράγμα κάθε 4 στίχους.

Το μεγαλύτερο μέρος αυτού του κεφαλαίου καταλαμβάνεται επίσης, πάλι, από δογματικά σχετικούς μύθους που δεν είναι απίθανοι από μόνοι τους, αλλά παρόλα αυτά είναι πιθανώς ψευδείς. Για παράδειγμα, ολόκληρη η ιστορία του Ιησού που καταγγέλλει την οικογένειά του, εξυπηρετεί τη λειτουργία της εξήγησης της χριστιανικής αρχής της φανταστικής και συναδελφικής στην σχέση συγγένειας (και της ανάγκης να εγκαταλείψει την οικογένεια για τη χριστιανική κοινότητα). Η ιστορία είναι λοιπόν προφανώς ένας αιτιολογικός μύθος, όπως ακριβώς και η σκηνή του βαπτίσματος (που θέτει τον Ιησού ως διάδοχο αλλά και ανώτερο από τον διάσημο ιεροκήρυκα Ιωάννη, ανταγωνιστή της χριστιανικής αποστολής, και εξηγεί τη δογματική λειτουργία του χριστιανικού βαπτίσματος ως υιοθεσία από τον Θεό και έγχυση του Αγίου Πνεύματος).

Κεφάλαιο 4

1. Ο Ιησούς διδάσκει τους πάντες μόνο με γρίφους (4:34) που κανείς δεν καταλαβαίνει, ούτε καν οι μαθητές του (πώς λοιπόν η διδασκαλία του ήταν τόσο εντυπωσιακή ώστε να προσελκύει πλήθη από πάνω από εκατό μίλια γύρω του (3:7-8;), και ακόμη πιο απίθανο είναι ότι ο Ιησούς εξηγεί κρυφά ότι η ίδια του η πρόθεση είναι να μην γίνει η διδασκαλία αυτή κατανοητή (4:10-12, 33-34).

2. Ο Ιησούς ασκεί μαγεία στα καιρικά φαινόμενα ενώπιον δώδεκα μαρτύρων (4:36-42).

Αυτά είναι 2 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 4. Από τους 41 στίχους, ο ρυθμός εμφάνισης φανταστικού πράγματος είναι ένα για κάθε 10 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 30/149 ή 1 φανταστικό πράγμα κάθε 5 στίχους.

Το μεγαλύτερο μέρος αυτού του κεφαλαίου είναι η επανάληψη μιας συλλογής παραβολών, η εξήγηση του μηχανισμού της μυστικότητας των παραβολών, καθώς και ασήμαντες δραστηριότητες που μόλις και μετά βίας φαίνονται αφηγηματικά σχετικές, ενώ στην πραγματικότητα, αυτά τα χαρακτηριστικά έχουν λογοτεχνικές λειτουργίες, όπως ακριβώς και όλοι οι προηγούμενοι μύθοι, και επομένως είναι επίσης μυθικοί (βλ. την ανάλυσή μου για τη λογοτεχνική δομή του Ευαγγελίου του Μάρκου στο Κεφάλαιο 10.4 του *Περί της ιστορικότητας του Ιησού*).

Κεφάλαιο 5

1. Ο Ιησούς συναντά έναν δαιμονισμένο-βρυκόλακα με υπερφυσική δύναμη, επειδή κυριεύτηκε από εξωγήινους (5:1-5).

2. Ο δαιμονισμένος ξέρει με μαγικό τρόπο ότι ο Ιησούς είναι ένας ουράνιος απεσταλμένος και προσπαθεί να τον κάνει να απαλλαγεί από τους εξωγήινους (5:6).

3. Ο Ιησούς συνομιλεί με έναν κυριολεκτικά εξωγήινο στρατό που βρίσκεται μέσα στον δαιμονισμένο (5:7-10).

4. Για κάποιον ανεξήγητο λόγο, οι εξωγήινοι που ελέγχουν τον βρυκόλακα δεν θέλουν να βασανιστούν από τον Ιησού (5:6), αλλά αφήνουν τον βρυκόλακα στον οποίο κατοικούν να τρέξει προς τον Ιησού, παρόλο που ήταν μακριά (5:6), και εξίσου ανεξήγητα, όταν ικετεύουν τον Ιησού να μην τους αναγκάσει να φύγουν από τη χώρα, ο Ιησούς δεν έχει πρόβλημα με αυτή την ιδέα και τους αφήνει να

δολοφονήσουν μαγικά δύο χιλιάδες γουρούνια (5:11-13). Δεν εξηγείται πού πήγαν στη συνέχεια, ή γιατί θα ήθελαν να ζήσουν μέσα σε δύο χιλιάδες γουρούνια, ή γιατί ήθελαν να σκοτώσουν αμέσως τα σώματα στα οποία μόλις τους επιτράπηκε να κατοικήσουν -ή γιατί ο Ιησούς θα ήθελε κάτι από όλα αυτά.

5. Αν και η τοπική οικονομία της πόλης έχει καταστραφεί πλήρως από το πιο ασυνήθιστο έγκλημα ιδιοκτησίας στην ιστορία, ο Ιησούς δεν κάνει τίποτα γι' αυτό (5:14-16), και ανεξήγητα, οι κάτοικοι της πόλης που επλήγη επιμένουν απλώς να φύγει ο Ιησούς. Δεν επιχειρούν καμία νομική ενέργεια ούτε του ζητούν να πληρώσει για την τεράστια απώλεια των κοπαδιών τους (5:17).

6. Ο Ιησούς ανασταίνει μια νεκρή με μια εντολή [κόρη του Ιάειρου] (5:21-24, 35-42).

7. Ο χιτώνας του Ιησού είναι τόσο μαγικός που θεραπεύει με ένα απλό άγγιγμα μια περίεργη γυναικολογική διαταραχή (5:25-34).

8. Ο Ιησούς μπορεί να νιώσει τη μαγική του δύναμη να αποστραγγίζεται από αυτό το άγγιγμα στον μανδύα του (5:30).

9. Παρόλο που ο Ιησούς ανέστησε μια κοπέλα κατόπιν αιτήματος που διατυπώθηκε μπροστά στα πλήθη (5:21-24), αφού αυτό είχε δηλωθεί δημόσια και την είχαν ήδη θρηνήσει ως νεκρή (5:35-40), ο Ιησούς ζητά ανεξήγητα η ανάσταση αυτή να κρατηθεί μυστική (5:43), κάτι που για κάθε ρεαλιστή παρατηρητή θα ήταν προφανώς αδύνατον. (Επίσης, προφανώς, οι αναστημένοι άνθρωποι χρειάζονται φαγητό για να φάνε. Θα περίμενε κανείς ότι ένα ξόρκι ανάστασης από έναν θεό θα προμήθευε τουλάχιστον με επαρκές σάκχαρο στο αίμα. Το Κατά Μάρκον πρέπει να παίζει με κανόνες 5e.)

Αυτό είναι 9 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 5. Από τους 43 στίχους, αυτός είναι ο ρυθμός ενός φανταστικού πράγματος για κάθε 8 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 39/192 ή 1 φανταστικό πράγμα κάθε 5 στίχους.

Κεφάλαιο 6

1. Ανεξήγητα, παρά τη θαυμάσια μαγεία που φημίζεται σε επτά χώρες, ο Ιησούς δεν μπορεί να πραγματοποιήσει εξορκισμούς, και σχεδόν καθόλου θεραπευτικά ξόρκια, στην ίδια την πόλη του (της οποίας οι κάτοικοι είναι προφανώς Nega-Psychics [αρνητές της μαγείας] : 6:1-6).

2. Ο Ιησούς δίνει ξανά στους δώδεκα μαθητές του μαγικές δυνάμεις (6:7, 13), αν και σε αντίθεση με τον ίδιο τον Ιησού, η δική τους δύναμή για να θεραπεύουν

απαιτεί συστατικό ξόρκι.

3. Μας αναφέρεται μια άγρια και απίθανη ιστορία για το πώς ο Ηρώδης εκτελεί αθέλητα τον Ιωάννη τον Βαπτιστή κατά λάθος (6:14-29· στην ιστορική πραγματικότητα είχε πολύ πιο εύλογα κίνητρα). Αυτό είναι γεμάτο φανταστικά στοιχεία, αλλά που λειτουργούν μόνο συλλογικά, οπότε θα τα μετρήσω όλα ως ένα.

- Σε κανένα σύμπαν κανέναν βασιλιάς δεν θα έδινε την υπόσχεση που απαιτεί η πλοκή (6:22-23), πολύ λιγότερο θα την τιμούσε (6:26), ακόμη λιγότερο για τους λόγους που αναφέρθηκαν (έναν βασιλιάς θα παραμερίσει πρόθυμα τις αθέμιτες επιθυμίες ενός απλού κοριτσιού μπροστά σε επίλεκτους καλεσμένους —αν το τιμούσε θα τον έκανε να φαίνεται αδύναμος, όχι αρνούμενος).

- Η χρονική συμπίεση της ιστορίας είναι για γέλια. Το παλάτι του Ηρώδη Αντύπα στη Γαλιλαία ήταν πάνω από εκατό μίλια από τη φυλακή του Ιωάννη του Βαπτιστή, μια βδομάδα μετ' επιστροφής με γρήγορο άλογο. Και ακόμα κι αν το συμπόσιο των γενεθλίων του γινόταν για κάποιο λόγο έξω από το βασίλειό του στην Ιερουσαλήμ, η απόσταση είναι ακόμα πάνω από εξήντα μίλια, τέσσερις ημέρες γύρω από το γρήγορο άλογο. Και σε κάθε περίπτωση, το κεφάλι του Ιωάννη του Βαπτιστή θα είχε σαπίσει για μέρες μέχρι να παραδοθεί σε μια πιατέλα.

- Η ιστορία λέει ότι οι μαθητές του Ιωάννη ταξιδεύουν στη φυλακή για να συλλέξουν και να θάψουν το σώμα του Ιωάννη αφού μάθουν για την παράδοση του κεφαλιού του (6:29). Στην πραγματικότητα, ο εβραϊκός νόμος επέβαλλε την ταφή πριν από τη δύση του ηλίου. Αυτό σημαίνει ότι ο Ιωάννης θα είχε ταφεί στο νεκροταφείο της φυλακής μέρες ή ακόμη και εβδομάδες πριν ακόμη μάθουν οι μαθητές του για τον θάνατό του, πολύ λιγότερο θα μπορούσε να φτάσει για να πάρει το σώμα για μια ταφή που είχε ήδη ολοκληρωθεί.

4. Χιλιάδες άνθρωποι καταφεύγουν πέρα από κάθε λογική στην έρημο για να δουν τον Ιησού, αλλά, παρόλο που είναι έμπειροι ταξιδιώτες στην ύπαιθρο, δεν σκέφθηκαν καθόλου να φέρουν μαζί τους προμήθειες (6:30-36). Χειρότερα, προφανώς να πρέπει να τους πούμε να πάνε να αγοράσουν μερικά (οι πραγματικοί άνθρωποι δεν χρειάζονται υπενθύμιση).

5. Δώδεκα άνεργοι μαθητές της υπαίθρου έχουν ανεξήγητα εκατοντάδες ασημένια νομίσματα στα χέρια τους και ενδιαφέρονται απλώς να στραγγίσουν το πορτοφόλι τους (6:37). Σε μια πιο ρεαλιστική ιστορία, θα ήταν “Πού στο διάολο θα βρούμε τόσα μετρητά;” Ή “Θα λάβουμε δωρεές και θα στείλουμε δρομείς;” Ή «Θα φτιάξουμε ομάδες αναζήτησης τροφής και κυνηγιού και θα ετοιμαστούμε για να ψαρέψουμε;».

6. Αν και ο Ιησούς ζητά από τους μαθητές του αυτοί να ταΐσουν αυτούς τους

χιλιάδες ανθρώπους, ανεξήγητα, ο Ιησούς τελικά το κάνει ο ίδιος (6:38-44). Γιατί, λοιπόν, δεν είπε απλώς «θα το φροντίσω»; (Σημειώστε ότι σε όλες τις περιπτώσεις όπως αυτή, συχνά γνωρίζω τον λογοτεχνικό λόγο που ο συγγραφέας το έγραψε με τον τρόπο που το κάνει. Απλώς καταλογίζω όταν το αποτέλεσμα είναι ιστορικά μη ρεαλιστικό. Έτσι, για παράδειγμα, εδώ η ιστορία είναι ένας μύθος που διδάσκει στους αναγνώστες ένα κρυπτογραφημένο μάθημα σχετικά με τη χριστιανική αποστολή, ως εκ τούτου, είναι εντελώς ανιστόρητο, και επομένως φανταστικό).

7. Για κάποιον ανεξήγητο λόγο, το μόνο που μπορούν να συνδυάσουν οι δώδεκα αγροτικοί ταξιδιώτες είναι δύο ψάρια (δύο; κακή μέρα στα δίχτυα;) και πέντε καρβέλια ψωμί (6:38). Γιατί σκέφτηκαν να φέρουν μόνο πέντε; Και πρέπει να πιστέψουμε ότι κυριολεκτικά άλλοι πέντε χιλιάδες άνθρωποι είναι σε ετοιμότητα και ούτε μια ψυχή δεν έχει ούτε μια μπουκιά να συνεισφέρει σε αυτήν την αναδυόμενη κουζίνα; Και γιατί είναι μόνο ψάρι και ψωμί; Δεν υπάρχουν λαχανικά, φρούτα, δημητριακά, ξηροί καρποί, μούρα, φασόλια, τυρί, κονσέρβες, μέλι, μπύρα, κρασί, *rosca* ή οποιοδήποτε άλλο κρέας, φρέσκο ή παστό; Ούτε καν κάποιο πουλερικό ή πρόβατο από μαντρί; Κανένας βοσκός σε αυτές τις χιλιάδες με κατσίκι, αρνί ή μοσχάρι;

8. Ο Ιησούς ταΐζει με μαγικό τρόπο πέντε χιλιάδες ανθρώπους με μια σύγχυση αυτοαναπαράγόμενης τροφής (6:41-44).

9. Και εμφανίζονται ανεξήγητα «δώδεκα καλάθια με σπασμένα κομμάτια ψωμιού και ψαριού» που έχουν απομείνει αφού έφαγαν πέντε χιλιάδες άνθρωποι (6:43). Το λογικό είναι ότι θα περίσσευαν πολύ περισσότερα καλάθια άδεια (ένα πρόβλημα με το οποίο ο αφηγητής αδιαφορεί τελείως). (Και από πού προήλθαν αυτά τα δώδεκα καλάθια; Τρέφονταν μόνο σε άδεια καλάθια όλη αυτή την ώρα; Και το δώδεκα δεν είναι ένας αναιδής ύποπτος αριθμός;)

10. Ο Ιησούς περπατά μαγικά πάνω στο νερό ενώπιον δώδεκα μαρτύρων (6:45-53).

11. Ο Ιησούς εκτελεί περισσότερη μαγεία σε σχέση με τον καιρό (6:51).

12. Ο μαγικός μανδύας του Ιησού θεραπεύει τις ασθένειες κάθε ανθρώπου που τον αγγίζει (6:54-56).

Αυτό είναι 12 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 6. Στους 56 στίχους, ο ρυθμός μας τώρα είναι ένα φανταστικό πράγμα για κάθε 4 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι πλέον $51/248$ ή 1 φανταστικό πράγμα κάθε 5 στίχους.

Αυτό το κεφάλαιο είναι ως επί το πλείστον μια λίστα αιτιολογικών μύθων που διδάσκουν δογματικά μαθήματα (όπως γιατί οι Χριστιανοί δεν υιοθέτησαν το *kosher*, [τι είναι το *Kosher*]) που είναι αληθοφανείς από μόνες τους αλλά όχι πιθανές ιστορικές (π.χ. μια απόκλιση από την πρακτική του κόσερ επινοήθηκε μετά

τον θάνατο του Ιησού).

Κεφάλαιο 7

1. Παρά το γεγονός ότι πέρασαν δεκάδες ώρες με τον Ιησού -ώρες δημόσιας εκπαίδευσης, ώρες ιδιωτικής διδασκαλίας- που καλύπτουν πολλές μέρες ευκαιρίας για να του κάνουν ερωτήσεις και να έχουν ολόκληρες συζητήσεις σχετικά με την αποστολή του, τις διδασκαλίες και τις ιδέες του, οι μαθητές εξακολουθούν να μην καταλαβαίνουν ακόμη και τα βασικά πράγματα που λέει (7:17-23).

2. Ενώ προσπαθεί να κρυφτεί από τα πλήθη (ένας αντιφατικός στόχος για ένα θεϊκό ον του οποίου η μόνη αποστολή εκείνη την εποχή είναι οι μαζικές δημόσιες επικοινωνίες), ο Ιησούς ανακαλύπτεται ανεξήγητα από μια γυναίκα με ένα παιδί που κατοικείται από ένα εξωγήινο ον, και μετά από μια δοκιμαστική ρατσιστική διαμάχη επιτέλους κάνει τον Ιησού να κάνει κάτι γι' αυτό αν και διστακτικά (7:24-29).

3. Ως συνήθως, ο Ιησούς απομακρύνει με μαγικό τρόπο τον εξωγήινο, αλλά αυτή τη φορά μπορεί να το κάνει σε μεγάλη απόσταση και χωρίς καν οπτική επαφή, δείχνοντας ότι ο Ιησούς έχει προχωρημένο ξόρκι (7:30).

4. Ο Ιησούς θεραπεύει μαγικά έναν κωφό με ρέικι, με ανταλλαγή σάλιου και με μια εντολή (7:32-35).

5. Παρά το γεγονός ότι αυτό το ξόρκι εκδόθηκε δημόσια κατόπιν επίσης δημόσιας αίτησης, ο Ιησούς «παραγγέλλει» απίστευτα (διεστείλατο) να μην το πει κανείς σε κανέναν και φυσικά, ο καθένας λέει σε όλους για αυτό — στην πραγματικότητα, όσο περισσότερο επιμένει να μην το κάνουν, τόσο περισσότερο το κάνουν (7:36-37).

Αυτά είναι 5 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 7. Από τους 37 στίχους, αυτός είναι ο ρυθμός ενός φανταστικού πράγματος για κάθε 7 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 56/285 ή 1 φανταστικό πράγμα κάθε 5 στίχους.

Κεφάλαιο 8

1. Ένα ακόμη απίθανο σενάριο τεσσάρων χιλιάδων ταξιδιωτών που ξεχνούν ή παραμελούν τις διατάξεις (8:1-3).

2. Η μνήμη των μαθητών (και ακόμη και του ίδιου του Ιησού) έχει διαγραφεί

ανεξήγητα από την τελευταία φορά που συνέβη αυτό (8:4-5). Πράγματι, είναι ανεξήγητο γιατί ακόμη και ο Ιησούς δεν θα θυμόταν αυτό το πρόβλημα και το είχε σχεδιάσει ή το είχε αποφύγει μέχρι τώρα. Είναι ιδιαίτερα περίεργο που όλοι ξεχνούν απίστευτα όχι μόνο ότι ο Ιησούς είναι ένας μάγος που κατέχει ένα φανταστικό ξόρκι δημιουργίας-πολλαπλασιασμού φαγητού, αλλά, και πάλι, ότι μπορούν να προμηθευτούν φαγητό αναζητώντας τροφή με άλλους τρόπους όπως κυνήγι, ψάρεμα ή συγκεντρώνοντας πόρους από τους χιλιάδες παρευρισκομένους.

3. Ανεξήγητα λοιπόν πάλι, δώδεκα εξασκημένοι ταξιδιώτες, και χιλιάδες έμπειροι αγρότες της υπαίθρου, έχουν μόνο επτά καρβέλια ψωμί και «λίγα» ψάρια, και τίποτα άλλο για φαγητό (8:5-7).

4. Ο Ιησούς ταΐζει με μαγικό τρόπο τέσσερις χιλιάδες ανθρώπους πάλι με μια σύγχυση αυτοαναπαραγόμενης τροφής (8:8-9).

5. Ανεξήγητα, πάλι, μετά από τέσσερις χιλιάδες γεύματα, περισσεύουν μόνο επτά καλάθια με ψίχουλα (8:8-9).

6. Ανεξήγητα, αμέσως μετά, οι μαθητές κυριολεκτικά «ξεχνούν» να πάρουν οποιοδήποτε φαγητό μαζί τους, αλλά ένα μόνο καρβέλι ψωμί (8:14-16).

7. Όταν ο Ιησούς εκστομίζει μια άλλη κρυπτογραφημένη παρατήρηση, οι μαθητές ξεχνούν ανεξήγητα ότι ο Ιησούς το κάνει αυτό συνέχεια, και αντ' αυτού νομίζουν ότι αναφέρεται στο καρβέλι του ψωμιού (8:17-18).

8. Ο Ιησούς τους εξηγεί το θέμα αποτυγχάνοντας εντελώς να τους εξηγήσει κάτι. Ωστόσο, κανένας από αυτούς δεν κάνει μια επόμενη ερώτηση για να διευκρινίσει ποια τέλος πάντων υποτίθεται ότι ήταν η άποψή του (8:19-21).

9. Ο Ιησούς θεραπεύει με μαγικό τρόπο έναν τυφλό με ένα περίτεχνο τελετουργικό ταξιδιού (τον έβγαλε από το χωριό) και φτύσιμο (8:22-25).

10. Το ξόρκι του Ιησού αποτυγχάνει εν μέρει. Πρέπει να το ξανακάνει, χρησιμοποιώντας άλλο ένα διαφορετικό ξόρκι (8:23-25).

11. Ο Ιησούς επιμένει πάλι ανεξήγητα, ο θεραπευμένος άνδρας να πάει στο σπίτι του και να μην επιστρέψει στο χωριό από το οποίο οι χωρικοί τον είχαν φέρει ως τυφλό στον Ιησού (8:26). Ανεξήγητα, ο Ιησούς δεν τον διατάζει να μην το πει σε κανέναν και ο λόγος για να πάει κατευθείαν σπίτι του διαφεύγει κάθε λογικής εξήγησης. (Οι χωρικοί θα παρατηρήσουν τελικά ότι δεν είναι πια τυφλός, αφού τον φέρουν στον Ιησού για θεραπεία και βλέποντας τον Ιησού να τον οδηγεί μακριά· επίσης δεν εξηγείται γιατί κανένας από τους χωρικούς δεν ακολούθησε τον Ιησού και τον άνθρωπο, αφού όλοι οι άλλοι έχει ακολουθήσει τον Ιησού ακόμη και σε χέρσες περιοχές χωρίς τροφή κατά χιλιάδες και ο Ιησούς δεν μπορούσε υποτίθεται ποτέ να βρει ησυχία μέχρι τώρα.)

12. Ανεξήγητα, ο Ιησούς προειδοποιεί τους μαθητές να μην πουν σε κανέναν για

αυτόν (8:30)—ένας τύπος που κηρύττει το ευαγγέλιο σε χιλιάδες ακροατήρια μέχρι τώρα, είναι ήδη διάσημος σε επτά χώρες και είχε ήδη ανακηρυχθεί δημόσια “ο εκλεκτός” από μία βροντερή φωνή από τον ουρανό (1:11).

13. Σε μια εξαιρετικά απίθανη σκηνή, ο Ιησούς «ανοιχτά» εξηγεί στους μαθητές πώς μια προφητεία προβλέπει τον θάνατο και την ανάστασή του, και ο Πέτρος τον «επιπλήττει» ανεξήγητα γι’ αυτό (ἐπιτιμᾶν), όπου ο Ιησούς τον κατηγορεί ανεξήγητα επίσης ότι είναι κοσμικός υπηρέτης του Σατανά (8 :31-33), αντί απλώς να διορθώσει οποιοδήποτε λάθος έκανε ο Πέτρος και να εξηγήσει τέλος πάντων γιατί αυτό είναι καλό, και πώς μπορούν να βοηθήσουν στην πραγματοποίησή του. Πράγματι, δεν υπάρχει τίποτα απολύτως ανθρωπίνως εύλογο σχετικά με τη συνομιλία που απεικονίζεται εδώ.

Αυτό είναι 13 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 8. Από τους 38 στίχους, αυτός είναι ο ρυθμός ενός φανταστικού πράγματος για κάθε 3 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 69/323 ή 1 φανταστικό πράγμα σχεδόν κάθε 5 στίχους.

Το υπόλοιπο αυτού του κεφαλαίου (συνεχίζεται στο 9:1) έχει τον Ιησού να επεξεργάζεται την περίεργη θεωρία συνωμοσίας του σχετικά με την κοσμολογία και τη μοίρα του κόσμου, η οποία δεν είναι φανταστική επειδή οι περίεργοι με παράξενες πεποιθήσεις είναι κοινός τόπος. Αλλά αυτό θα είναι σχετικό αργότερα όταν, παρά την τόσο ξεκάθαρη έκθεση των πραγμάτων (και πάλι, προφανώς, στην πραγματικότητα θα ακολουθήσουν ώρες ερωτήσεων και συζητήσεων), οι μαθητές θα συνεχίσουν να μην έχουν καταλάβει τίποτα από αυτά.

Κεφάλαιο 9

1. Ο Ιησούς μεταμορφώνεται σε Γκάνταλφ ο Λευκός (9:2-3).
2. Ανεξήγητα, γνωστοί αρχαίοι νεκροί κατεβαίνουν από το διάστημα (9:4-6). (Παραμερίζω το ερώτημα πώς ξέρει κανείς πώς «μοιάζουν» ο Ηλίας και ο Μωυσής, επειδή ίσως τους παρουσίασε ο Ιησούς;)
3. Ένα μαγικό σύννεφο που μιλάει συμμετέχει στην παράσταση και διακηρύσσει ότι ο Ιησούς είναι ο Ένας (9:7).
4. Ανεξήγητα, οι εξωγήινοι επιστρέφοντες εξαφανίζονται στη συνέχεια αμέσως (9:8).
5. Οι Δώδεκα Εβραίοι (μαθητές) που άκουσαν τον Ιησού να κηρύττει και να συνομιλεί για την ανάσταση επί μέρες, δεν κατανοούν ακόμα τι είναι η «ανάσταση» (9:9-10).

6. Δώδεκα Εβραίοι ξεχνούν ότι οι ίδιοι έχουν απαγγείλει σε κάθε Πάσχα της ζωής τους αυτό που οι άνθρωποι [εβραίοι] λένε, ότι ο Ηλίας θα προηγηθεί του Μεσσία (9:11-13).

7. Ο Ιησούς τους λέει ότι ο Ηλίας έχει ήδη έρθει και έχει διωχθεί—και κανείς δεν κάνει μια επόμενη ερώτηση σχετικά με το ποιον εννοεί ή πώς ξέρει ότι είναι στην πραγματικότητα ο Ηλίας (9:13). (Και δεν συνάντησαν μόλις τον Ηλία στην κορυφή αυτού του επεισοδίου;)

8. Ένας εξωγήινος κατέχει ένα άλλο παιδί και η μαγεία κανενός δεν μπορεί να τον διώξει (9:14-18).

9. Ο Ιησούς βρίζει ανεξήγητα το πλήθος, το οποίο κυριολεκτικά δεν έχει καμία σχέση με αυτό (9:19).

10. Ο Ιησούς είναι ο μόνος μάγος που διαθέτει ένα ξόρκι επαρκούς επιπέδου για να εκδιώξει αυτόν τον εξωγήινο (9:20-27).

11. Οι μαθητές ρωτούν τον Ιησού γιατί το δικό τους ξόρκι δεν λειτούργησε, και ο Ιησούς απαντά ανεξήγητα ότι «Αυτό το είδος μπορεί να βγει μόνο με προσευχή» (9:28-29) παρόλο που αυτό δεν είναι αλήθεια—ο Ιησούς το απέβαλε χωρίς καμία προσευχή. (Μερικά χειρόγραφα προσθέτουν ακόμη το «και νηστεία», που προφανώς επίσης δεν συνέβη. Ο Ιησούς επίσης ποτέ δεν εξηγεί γιατί «αυτός» ο εξωγήινος είναι διαφορετικός από τους άλλους, ή γιατί «μόνο η προσευχή» μπορεί να το διώξει, ή ποια προσευχή ή πώς αυτό θα ήταν διαφορετικό από το να κάνεις απλώς ένα άλλο ξόρκι.)

12. Οι μαθητές εξακολουθούν να μην μπορούν να καταλάβουν τι εννοεί ο Ιησούς όταν προφητεύει ότι θα πεθάνει και θα αναστηθεί, παρά την πολύ ξεκάθαρη εξήγησή του ήδη γι' αυτό, και παρόλο που είχαν ώρες πρόσβασης για να τον ρωτήσουν γι' αυτό εδώ και μέρες. (9:30-32).

13. Υπάρχουν και άλλοι μάγοι επίσης που διώχνουν εξωγήινους (9:38-40).

Αυτά είναι 13 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 9. Από τους 50 στίχους, αυτός είναι ο ρυθμός ενός φανταστικού πράγματος κάθε 3 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 82/373 ή 1 φανταστικό πράγμα σχεδόν κάθε 5 στίχους.

Κεφάλαιο 10

1. Ανεξήγητα, οι άνθρωποι λένε σε έναν τυφλό που ζητά βοήθεια από τον Ιησού να σιωπήσει —το αντίθετο από κάθε παρόμοια σκηνή μέχρι σήμερα (10:46-48).

2. Ο Ιησούς τον θεραπεύει αμέσως - χωρίς τελετουργία, συστατικό ξόρκι ή

αποτυχία αυτή τη φορά (10:48-52).

3. Αυτός ο άνθρωπος, ο Βαρτίμαιος όπως μας τον λένε, ακολουθεί πλέον τον Ιησού—αλλά δεν τον ξανακούμε ποτέ (10:52).

Αυτά είναι 3 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 10. Από τους 52 στίχους, αυτός είναι ο ρυθμός ενός φανταστικού πράγματος κάθε 17 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 85/425 ή 1 φανταστικό πράγμα κάθε 5 στίχους.

Αυτό το κεφάλαιο είναι ως επί το πλείστον γεμάτο με παραβολές και μύθους, όπως πριν, που διδάσκουν δόγματα ή έννοιες και επομένως δεν είναι πιο πιθανό να είναι ιστορικές, αλλά δεν είναι φανταστικές.

Κεφάλαιο 11

1. Μια φανταστική ληστεία γαϊδουριού (11:1-6).

2. Μια εξαιρετικά απίθανη σκηνή θριαμβευτικής εισόδου, που αντιστοιχεί βολικά σε διάφορες λεπτομέρειες μιας προφητείας, την οποία είσοδο παρά την παρουσία πλήθους κόσμου κανείς από τις κυβερνώσες αρχές ή από τη φρουρά της πόλης δεν παρατηρεί ή δεν σχολιάζει ποτέ (11:7-11).

3. Ο Ιησούς μαραίνει με μαγικό τρόπο (κατάρα) μια συκιά (11:12-15, 19-25).

4. Απίστευτα, ο Ιησούς το κάνει ακόμη και θυμωμένος που δεν τον τάισε η συκιά όταν πεινούσε (10:12) παρόλο που ήξερε ότι δεν ήταν εποχή για σύκα (11:13) και επομένως δεν φταίει η ίδια.

5. Ακόμα πιο απίστευτα, «ο Ιησούς επέδραμε στις αυλές του ναού και άρχισε να διώχνει αυτούς που αγόραζαν και πουλούσαν εκεί, αναποδογυρίζοντας τα τραπέζια των ανταλλακτηρίων και τους πάγκους εκείνων που πουλούσαν περιστέρια, και δεν επέτρεπε σε κανέναν να μεταφέρει εμπορεύματα μέσα από τις αυλές του ναού» (11: 15-18). Αλλά: «Το τετράγωνο του ναού ήταν ένας χώρος με φοβερό συνωστισμό από κόσμο, με μέγεθος πάνω από δέκα στρέμματα το οποίο φυλασσόταν από ένα ένοπλο τάγμα εξουσιοδοτημένο να σκοτώνει ταραχοποιούς όταν αυτοί εμφανιζόντουσαν» (JFOS, σελ. 54, βλέπε OHJ, σελ. 431-42).

6. Εντελώς απίστευτο, ο Ιησούς κλείνει το στόμα σε όλους τους Πρεσβύτερους, τους Ιερείς και τους Ραβίνους της Ιερουσαλήμ με την (καθόλου) λαμπρή άρνησή του να τους απαντήσει όταν ρωτούν με ποια εξουσία έκανε κάτι από αυτά (11:27-33), και ως αποτέλεσμα, κανείς δεν τον συλλαμβάνει για το εξωφρενικό (και πιθανότατα κεφαλαιώδες) έγκλημα που μόλις διέπραξε δημόσια (τη βίαιη βεβήλωση του ναού και των επιχειρήσεων που ήταν γύρω του). (Ο Ιησούς των

Ευαγγελίων ήταν στην πραγματικότητα πολύ κακός στην επιχειρηματολογία. Αλλά πολλοί άνθρωποι ήταν. Αυτό που το κάνει αυτό φανταστικό είναι ότι η σκηνή είναι εντελώς μη ρεαλιστική και δεν μπορεί ποτέ να έχει συμβεί όπως περιγράφεται.) Αυτό είναι 6 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 11. Από τους 33 στίχους, αυτός είναι ο ρυθμός ενός φανταστικού πράγματος κάθε 5 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 91/458 ή 1 φανταστικό πράγμα κάθε 5 στίχους.

Κεφάλαιο 12

1. Τελείως φανταστικά, «οι αρχιερείς, οι δάσκαλοι του νόμου και οι πρεσβύτεροι» της Ιερουσαλήμ, της ίδιας της πρωτεύουσας της Ιουδαίας, «αναζήτησαν τρόπο να συλλάβουν» τον Ιησού «επειδή ήξεραν ότι είχε πει μια παραβολή εναντίον τους» (12:12). Σε καμία περίπτωση η ελίτ μιας πόλης δεν θα συνωμοτούσε για να δολοφονήσει κάποιον απλώς «επειδή είπε μια παραβολή εναντίον τους» (έχοντας ανεξήγητα ξεχάσει το αρχικό τους κίνητρο, στο επεισόδιο τρίτο). Και σε καμία περίπτωση δεν θα χρειαζόταν να συνωμοτήσουν για να «βρουν έναν τρόπο» να τον σκοτώσουν: στην ιστορία, θα μπορούσαν ήδη να τον πιάσουν για αδιαμφισβήτητα κακουργήματα και δημόσιες πράξεις προδοσίας [όπως η εισβολή και καταστροφή στον Ναό].

2. Φανταστικά επίσης, παρόλο που ο Ιησούς επιτέθηκε εγκληματικά και βίαια στον ναό και στους ενοίκους του, απλά τυχαία συνεχίζει να «διδάσκει στα δικαστήρια του ναού» ανεμπόδιστα και σαν να μην συμβαίνει τίποτα (12:35).

Αυτά είναι 2 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 12. Από τους 44 στίχους, αυτός είναι ο ρυθμός ενός φανταστικού πράγματος για κάθε 22 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 93/502 ή 1 φανταστικό πράγμα κάθε 5 στίχους.

Αυτό το κεφάλαιο αποτελείται κυρίως από διδασκαλίες που είναι διατυπωμένες μέσα σε ασήμαντα αφηγηματικά πλαίσια ή σκηνές που έχουν σκοπό να διδάξουν μαθήματα (όπως ο μύθος του μίτου της χήρας), και επομένως εξακολουθούν να είναι μυθικές, αλλά τοποθετημένες σε καθημερινές σκηνές. Υπάρχουν αναχρονισμοί. Για παράδειγμα, ο Ιησούς απεικονίζεται να απαντά με στόμφο σε μια ερώτηση σχετικά με την πληρωμή των φόρων στους Ρωμαίους (12:15-17), αλλά η σκηνή εξαρτάται από την πληρωμή αυτών των φόρων με το ρωμαϊκό δηνάριο (το οποίο έχει πάνω του τη μορφή του αυτοκράτορα). Στην Ιουδαία όμως [εκείνη την εποχή], αυτό δεν συνέβαινε. Οι φόροι εκεί πληρώνονταν με ειδικά απρόσωπα νομίσματα που κόπηκαν για τη συμμόρφωση με τον ιουδαϊκό νόμο κατά των

εικόνων. Αλλά όπως είπα στην αρχή, οι αναχρονισμοί (απλά ιστορικά λάθη) αφθονούν επίσης στο *Κατά Μάρκον*, αλλά μετράω μόνο φανταστικά πράγματα – πράγματα που δεν θα μπορούσαν να συμβούν σε κανένα γνήσιο ιστορικό πλαίσιο, όπως οι ατέλειες της συνηθισμένης ανθρώπινης ψυχολογίας.

Κεφάλαιο 13

Αποτελείται εξ ολοκλήρου από μια ενιαία ομιλία του Ιησού σε ένα προφανές σκηνικό (ένας κλασικός σκηνοθετημένος μονόλογος). Η ομιλία αποτελείται από γελοίες και ανιστόρητες αποκαλυπτικές διδασκαλίες, αλλά τέτοιες πεποιθήσεις ήταν κοινές και επομένως, αν και προφανώς ακόμα μυθικές εδώ, εντούτοις δεν είναι φανταστικές. Έτσι, χωρίς καμία ευκαιρία να δείξουμε γελοία γεγονότα, έχουμε μηδέν από τα 37, φτάνοντας συνολικά στα 93/539, που εξακολουθεί να είναι σχεδόν 1 φανταστικό πράγμα κάθε 6 στίχους.

Κεφάλαιο 14

1. «Οι αρχιερείς και οι δάσκαλοι του νόμου» εξακολουθούν (!;) «να σχεδιάζουν να συλλάβουν τον Ιησού κρυφά και να τον σκοτώσουν», αλλά, κατέληξαν στο, «όχι κατά τη διάρκεια της γιορτής, για να μην ξεγεραθεί ο λαός» (14:1-2). Ωστόσο, φανταστικά (και εντελώς ακατάληπτα) το κάνουν ούτως ή άλλως, με τον πιο δημόσιο και κραυγαλέο τρόπο – συλλαμβάνοντας και εκτελώντας τον δημόσια στη μέση του φεστιβάλ! Και κανείς δεν ξεσηκώνεται.

2. Μια αδύνατη ιστορία για ένα βάζο μύρου από αλάβαστρο των δεκαοκτώ χιλιάδων δολαρίων ενός αγρότη που συνθλίβεται άσκοπα πάνω από το κεφάλι του Ιησού αντί να χρηματοδοτηθεί με το ποσόν αυτό ένα πρόγραμμα κατά της φτώχειας (14:3-9).

- Μια άγνωστη γυναίκα το κάνει αυτό χωρίς κανένα λογικό ή ιστορικά κατανοητό λόγο.

- Ο Ιησούς λέει ότι αυτή η γυναίκα θα μνημονεύεται για πάντα (14:9), ωστόσο ο συγγραφέας δεν την ονομάζει καν. Και ποτέ δεν μαθαίνουμε τίποτα γι' αυτήν και δεν την ακούμε ξανά (εξαφανίζεται από την ιστορία [και εδώ τουλάχιστον είναι ανώνυμη]).

- Κανείς δεν θα έχριζε τον Ιησού για ταφή (Μκ 14:8) ημέρες πριν από το θάνατό

του.

- Ούτε οποιοσδήποτε κοινός θα κουβαλούσε ένα δοχείο λάδι αξίας 18.000 \$ (βλ. OHJ, 452n131).

- Ούτε θα το έσπαζαν πάνω από το κεφάλι κάποιου: επειδή η γυναίκα δεν χύνει απλώς το λάδι, αλλά σπάει ακόμη και το λεπτό πέτρινο δοχείο του, κάτι εντελώς άσκοπο και σπάταλο (Μκ 14:3).

- Δεν είναι καν αληθοφανές ότι οποιοδήποτε λάδι θα μπορούσε να έχει τέτοια αξία, πολύ λιγότερο το συνηθισμένο νάρδο (εκτός αν η ποσότητα ξεπερνούσε κάθε λογικό σκοπό, και όλοι στο δωμάτιο είχαν χάσει τις αισθήσεις τους από το έντονο άρωμα). και παρόλο που η αποτίμηση μπορεί να είναι για το δοχείο που λαξεύτηκε από αλάβαστρο —μια φτηνή πέτρα, αλλά ίσως η χειροτεχνία ήταν πολύτιμη;—το θρυμματισμό του δοχείου είναι τότε το έγκλημα κατά των φτωχών, το να μην χύνεται το λάδι, κάτι που έχει ακόμη λιγότερο νόημα, αφού ...

- Η δικαιολογία του Ιησού για την καταστροφή σχεδόν είκοσι χιλιάδων δολαρίων είναι φανταστική και δεν μπορεί να είχε συμβεί ποτέ (δεν χρειαζόταν τέτοιο κόστος για την ταφή του, δεν ήταν καν νεκρός ακόμα και αυτό δεν εξηγεί την καταστροφή του ακριβού δοχείου του, ή γιατί το μύρο ήταν ειδικά απαραίτητο, ή γιατί έπρεπε να βρίσκεται σε ένα τέτοιο δοχείο).

3. Φανταστικά, ο Ιούδας αποφασίζει ξαφνικά μόνος του να συνωμοτήσει για να σκοτώσει τον Ιησού, και χωρίς κανέναν κατανοητό λόγο ο οποίος να αναφέρεται στην ιστορία (14:10-11).

4. Μια παράξενη ιστορία ενός αγοριού που κουβαλάει νερό και ενός θαυματουργού πανδοχείου (14:12-16).

5. Μια εντελώς απίθανη ιστορία του Ιησού που γνώριζε ψυχικά τη μυστική συνωμοσία του Ιούδα (14:17-20). και το ανακοινώνει σε όλους, κρατώντας όμως μυστική την ταυτότητά του χωρίς ιστορικά εύλογο λόγο – και κανείς δεν πιέζει τον Ιησού για το ποιος είναι ή πώς το ξέρει αυτό ή γιατί δεν θα αναλάβει δράση—ή γιατί το ανέφερε ακόμη και αν δεν επρόκειτο να κάνει κάτι γι' αυτό. Δεν έχουμε καν μια αξιόπιστη κουβέντα για το ότι ο Ιησούς χρειάζεται τη συνωμοσία για να προχωρήσει και για να υλοποιήσει τα σχέδιά του, όπως έχει προτείνει στο παρελθόν -αν και δεν υπάρχει επίσης κανένας ευδιάκριτος λόγος για τον οποίο θα την χρειαζόταν, καθώς, όπως θα δούμε, ο Ιούδας δεν εκτελεί καμία σχετική λειτουργία. Ο Ιησούς απειλεί επίσης τον συνωμότη με μια φρικτή τιμωρία, αλλά εάν ο Ιησούς τον χρειαζόταν για να το κάνει, δεν είναι σαφές γιατί θα έπρεπε να τιμωρηθεί γι' αυτό· ή γιατί ο Ιησούς θα έπρεπε να θέλει να τον απειλήσει, σαν να τον αποτρέψει από το να κάνει αυτό που ο Ιησούς ήθελε στην πραγματικότητα να τον ενθαρρύνει να κάνει. Εν ολίγοις, ολόκληρη η σκηνή δεν βγάζει νόημα και δεν

μπορεί να έχει συμβεί.

6. Φανταστικά, ο Ιησούς περιγράφει ένα λεπτομερές ψυχικό προαίσθημα που επαληθεύεται σε κάθε λεπτομέρεια (14:27-31, 66-72). Και παρόλο που ο Πέτρος έχει προειδοποιηθεί και γνωρίζει ότι ο Ιησούς είναι γνήσιος μάγος και πραγματικό μέντιουμ, εξακολουθεί να το κάνει. Δεν εξηγείται επίσης γιατί ο Πέτρος τριγυρνάει στο δικαστήριο (14:54) για να αναγνωριστεί από κάποιον από το προσωπικό του δικαστηρίου, αφού έχει διαφύγει τη σύλληψη. Αυτό είναι ένα περίεργο πράγμα για έναν φυγά να κάνει. Γιατί δεν έχει ήδη περάσει τα σύνορα για να κρυφτεί στη μη ρωμαϊκή Γαλιλαία (σύμφωνα με το 14:28 και το 16:7);

7. Και οι δώδεκα μαθητές είναι απίστευτα (ακόμη και κωμικά) νυσταγμένοι (14:32-42). (Ο Ιησούς πρέπει να έκανε το 5e Sleep τυχαία.)

8. Μια εντελώς απίθανη σκηνή σύλληψης (14:43-52).

- Ο Ιούδας ηγείται ενός ένοπλου αστυνομικού αποσπάσματος για να πραγματοποιήσει τη σύλληψη (43). Γιατί όμως χρειαζόταν ο Ιούδας; Ο Ιησούς θα μπορούσε να είχε συλληφθεί από μια τέτοια ένοπλη δύναμη ανά πάσα στιγμή. (Μας είπαν μάλιστα ότι το σχέδιο ήταν να γίνει αυτό μετά την γιορτή όπου όλοι οι προσκυνητές θα είχαν φύγει.) Και οποιοσδήποτε θα μπορούσε να τον ακολουθήσει μέχρι τη Γεθσημανή. Πώς θα μπορούσε ο Ιούδας να ξέρει καλύτερα ότι εκεί θα βρισκόταν; Μπορούμε να επινοήσουμε ανατροπές εδώ. Αλλά τίποτα από αυτά δεν βγάζει νόημα όπως είναι γραμμένο.

- Ο Ιούδας κανονίζει ανεξήγητα ένα μυστικό σήμα για να υποδείξει τον Ιησού (44-46) —αλλά είναι ήδη εκεί με μια εμφανώς οπλισμένη αστυνομική ομάδα, οπότε γιατί χρειαζόταν ένα μυστικό σήμα; Θα έλεγε απλώς, «Αυτός είναι!»

- Δεν υπάρχει κατανοητός λόγος που χρειάζεται ο Ιούδας για να υποδείξει έναν άνθρωπο τόσο διάσημο που είχε δει και μάλιστα συνομιλήσει με χιλιάδες άτομα, συμπεριλαμβανομένου μεγάλου μέρους της ελίτ της Ιερουσαλήμ, η οποία θα είχε επίσης πολλούς από το προσωπικό τους παρόντες.

- Όλα αυτά είναι τόσο προφανώς ακατανόητα που ο Μάρκος βάζει τον Ιησού να δώσει μια υπερφυσική εξήγηση για το γιατί όλα αυτά συμβαίνουν τόσο περίεργα. (48-49)

- Στη συνέχεια, η αστυνομία συνέλαβε μόνο τον Ιησού (46) —γιατί λοιπόν όλοι οι άλλοι τράπηκαν σε φυγή; (50) Θυμηθείτε, ο Ιούδας υποτίθεται ότι έδινε κρυφά σήμα ποιον να συλλάβει -κάτι που δεν έχει νόημα αν ήρθαν εκεί για να συλλάβουν τους πάντες και να μάθουν ποιος είναι ποιος αργότερα.

- Ίσως επειδή κάποιος (παραδόξως, δεν μας λένε ποιος, ή γιατί, ή γιατί μόνο αυτοί) επιτίθεται στην αστυνομία με το σπαθί και ακρωτηριάζει βίαια «τον δούλο του αρχιερέα» (47). Αλλά... η αστυνομία δεν έκανε τίποτα για αυτό. Δεν

υπερασπίζονται καν τον δούλο, δεν αντεπιτίθενται, ούτε καταδιώκουν τον ένοπλο εγκληματία. Πράγμα που δεν έχει νόημα. (Επίσης δεν εξηγείται γιατί ο δούλος του αρχιερέα είναι καν εκεί. Ούτε καν ο αρχιερέας δεν είναι εκεί: στο στ. 43 ο Μάρκος λέει ότι η αστυνομία στάλθηκε «από» τους αρχιερείς και όχι «μαζί» τους.)

9. «Ένας νεαρός άνδρας, που δεν φορούσε τίποτα παρά ένα λινό ένδυμα, ακολουθούσε τον Ιησού. και όταν τον έπιασαν, τράπηκε σε φυγή γυμνός, αφήνοντας πίσω το ένδυμά του» (14:51-52). Αυτό είναι το μόνο που ακούμε για αυτό το παράξενο γεγονός, ή το αγόρι. Αυτό είναι τόσο περίεργο και ασυνήθιστο που αξίζει να μετρηθεί ξεχωριστά.

10. Κανείς δεν μπορεί να βρει ένα έγκλημα για να καταδικάσει τον Ιησού (14:55-56).

11. Μέρες συνωμοσίας και ολόκληρη η ελίτ της Ιερουσαλήμ δεν μπορεί να ταίσει ούτε τους χαφιέδες της με ένα πειστικό ψέμα για να καταδικάσει τον Ιησού (14:57-61). Ο Ηρώδης μόλις είχε εκτελέσει τον ευρέως αγαπημένο Ιωάννη “εξαιτίας της hint”. Και αυτοί οι τύποι δεν μπορούν καν να ενοχοποιήσουν τον Ιησού;

12. Τελικά καταδικάζουν τον Ιησού για κάτι που δεν είναι σπουδαίο έγκλημα, ούτε καν έγκλημα, είτε βάσει του εβραϊκού είτε του ρωμαϊκού νόμου (14:61-64). Αλλά αν μπορούσαν να το κάνουν όλο αυτό, γιατί χρειάζονταν τους χαφιέδες; Και γιατί το *Κατά Μάρκον* γράφει ότι δεν μπορούσαν να βρουν ένα έγκλημα για να τον καρφώσουν; Η όλη σκηνή δεν έχει νόημα όπως γράφεται.

Έτσι έχουμε 12 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 14. Από τους 72 στίχους, αυτός είναι περίπου ο ρυθμός ενός φανταστικού πράγματος κάθε 6 στίχους. Και αυτό δεν μετράει καν τους ανιστορικούς αναχρονισμούς (όπως το ότι αυτό δεν αντιστοιχεί σε οτιδήποτε γνωρίζουμε για το πώς λειτούργησαν οι εβραϊκές δίκες —τουλάχιστον, τουλάχιστον οι κεφαλαιώδεις). Σε κάθε περίπτωση, το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 105/611 ή 1 φανταστικό πράγμα κάθε 6 στίχους.

Κεφάλαιο 15

1. Ένας εξωφρενικά απίθανος μύθος για ένα ρωμαϊκό τελετουργικό «απελευθέρωσης κρατουμένων» που κατά σύμπτωση παραπέμπει σε ένα ολόκληρο Εβραϊκό Λευιτικό τελετουργικό εξιλέωσης (15:6-8).

2. Ακατάληπτα, τα πλήθη που ακολουθούσαν με μανία τον Ιησού και που η ελίτ φοβήθηκε την εξέγερσή τους με την απλή σύλληψή του, αλλάζουν άποψη

αυτόματα σε συμφωνία με την ελίτ και απαιτούν δυνατά να σκοτωθεί ο Ιησούς (15:8-14).

3. Φανταστικά, ο Πιλάτος απελευθερώνει έναν δολοφόνο και επαναστάτη κατά της Ρώμης και εκτελεί τον Ιησού με βάση την ιδιοτροπία και απαίτηση ενός όχλου που κανένας Ρωμαίος δικαστής δεν θα άκουγε (15:15).

4. Φανταστικά, ένας τυχαίος ξένος ο οποίος εμφανίζεται ελάχιστα και δεν ακούμε ποτέ ξανά για αυτόν, αναγκάζεται να κουβαλήσει τον σταυρό για λογαριασμό του Ιησού χωρίς καμμία επεξήγηση (15:21).

5. Ολόκληρη η σκηνή αντιγράφει πάρα πολλά περίεργα χαρακτηριστικά από τον Ψαλμό 22 για να δείχνει εύλογα ιστορική (OHJ, 408).

6. Ο ήλιος εξαφανίζεται από τη Γη για τρεις ώρες ακόμη και με πανσέληνο (15:33-34).

7. Απίστευτα, ο Ιησούς [υπενθυμίζω ο τέλειος άνθρωπος] πεθαίνει σχεδόν αμέσως και χωρίς εξήγηση (15:34-37). Η σταύρωση είχε σκοπό να κρατήσει το θύμα ζωντανό (και να υποφέρει) για μέρες. Ακόμη και ο Πιλάτος εκπλήσσεται που πέθανε τόσο γρήγορα (15:44).

8. Το μαγικό πουλί που μπήκε για να ζήσει μέσα στο σώμα του Ιησού κατά τη βάπτισή του τον εγκαταλείπει τώρα (15:37: «ἐξέπνευσεν» = «το πνεύμα βγήκε», σε αντίθεση με το πνεύμα μπήκε στο 1:10, «Πνεῦμα ὡς περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ’ αὐτόν·»).

9. Μια πασίγνωστη δημόσια ταπετσαρία ύψους 80 ποδιών στον Ναό, πάνω στην οποία απεικονίζονταν οι ουρανοί (Ιώσηπος, Εβραίος Πόλεμος 5.212-14) σκίζεται μαγικά από πάνω μέχρι κάτω καθώς ο Ιησούς πεθαίνει. (Έτσι, κατά σύμπτωση, οι ουρανοί διαλύονται τόσο κατά τη μαγική γέννηση του Ιησού —το βάπτισμά του στο 1:10— όσο και με τον μαγικό θάνατο.)

Αυτά είναι 9 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 15. Από τους 47 στίχους, αυτός είναι περίπου ο ρυθμός ενός φανταστικού πράγματος κάθε 5 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα 114/658 ή σχεδόν 1 φανταστικό πράγμα κάθε 6 στίχους.

Κεφάλαιο 16

1. Μια μαγική απόδραση (16:2-4).

2. Ένα μαγικό αγόρι (16:5-7).

3. Ανεξήγητα σιωπηλοί μάρτυρες (16:8).

Εάν συνεχίσουμε και συμπεριλάβουμε τη μεταγενέστερη προσθήκη μιας

μεγαλύτερης κατάληξης:

1. Μια μαγική εμφάνιση των νεκρών (16:9)
2. Περισσότεροι εξωγήινοι κάτοικοι ανθρώπινων σωμάτων (16:9).
3. Μια μεταμορφωμένη συνάντηση (16:12).
4. Ένα μαγικό φάντασμα εμφανίζεται για δείπνο (16:14-18).
5. Ο Ιησούς πετάει στο διάστημα (16:19).
6. Οι μαθητές γίνονται μάγοι (16:17-18, 20).

Αυτό είναι είτε 3 είτε 9 φανταστικά πράγματα στο κεφάλαιο 16. Από 8 ή 20 στίχους (αντίστοιχα), αυτό μας δείχνει τον ρυθμό ενός φανταστικού πράγματος κάθε 2 στίχους. Το συνολικό μας ποσοστό είναι τώρα είτε 117/666 είτε 123/678, αφήνοντάς μας κατά μέσο όρο σχεδόν 1 φανταστικό πράγμα κάθε 6 στίχους σε ολόκληρο το Ευαγγέλιο του Μάρκου ή ένα μέσο ποσοστό 7 φανταστικών πραγμάτων ανά κεφάλαιο—και πάνω από εκατό φανταστικά πράγματα συνολικά.

Πόσο ευκολόπιστοι πρέπει να είμαστε;

=====

Τέλος κειμένου

Μετάφραση του κειμένου

Φιλίστωρ